

Eric van Berkel is vanaf vandaag verhalenverteller van Over Rood. Maar voor hij gaat vertellen over de mensen achter deze coöperatie en haar leden, zzp'ers en kleinere ondernemers met financiële problemen en vertelt hij eerst over zichzelf.

Het lege vel op mijn beeldscherm staart me aan. Zou ik dit keer wel de juiste woorden vinden? Het is de zomer van 2016 en de kickstart van mijn carrière heeft nog slechts afwijzend gepruttel opgeleverd. Ik zucht, ik steun en schud mijn hoofd. Ik ben bijna 31 jaar oud, sinds enkele maanden afgestudeerd en in het bezit van prachtige diploma's – waaronder een mastergraad van de enige excellente bestuurswetenschappenopleiding van Nederland! – en heb ruimschoots werkervaring. Het gros van mijn jaren op aarde heb ik besteed aan de verstandige mantra's van mijn ouders: leren, werken, studeren en profileren. De heilige drie-eenheid van het leven: studie, arbeidscontract en netwerk. Het resultaat? Afwijzingsbrieven in vele soorten en maten – “U hebt te veel levenservaring, meneer, wij kunnen u niets leren, u past niet in ons profiel” – een lege bankrekening en een bijstandsuitkering.

Ik dwing mezelf een originele brief te typen. Schrijven vormt het probleem niet. De uitdaging zit 'm in authenticiteit. Ik heb namelijk

geen flauw benul waarom ik informatiemanagementtrainee wil worden. Ja, voor het geld. Voor de beëindiging van mijn ondercuratelestelling. Voor het samen kunnen gaan wonen met mijn vriendin. Voor trots en onafhankelijkheid. Voor een nieuwe jas, een vers batterijtje in m'n horloge.

Het is een regenachtige maandagochtend in mei 2017. We wonen samen en zij betaalt de rekeningen. Ik ben verlost van de bijstand. Honderd mislukkingen in veertien maanden hebben mij doen binnenlopen bij de KvK. Van m'n bijstandscentsjes betaal ik de inschrijving. Ik wil werken met verhalen, met woorden en met mensen. Ik wil verhalen vangen, ervaringen delen en mensen inspireren. Via de lokale politiek en een oud-collega krijg ik mijn eerste opdrachten: workshops 'story telling', creatief schrijven en ik mag toespraken optekenen. Ik schrijf een filmscript voor een animatiescript en ondersteun een gemeente bij het vangen van bijzondere verhalen uit het sociaal domein. Denk aan jeugdproblematiek, schuldenbergen en nieuwkomers. Het lege vel is niet langer mijn vijand, maar mijn vriend. Ik neem op jaarbasis succesvol deel aan tientallen schrijfwedstrijden, produceer meer dan vijftig verhalen en ik geef mijn eigen verhalenbundels uit. Wat een verschil met 2016.

Het is januari 2019 en ik zie Bert's bericht verschijnen. Ik mail hem en we maken een afspraak. Waardeloos verzekerd, zonder CAO en pensioenpotje – zoals vrijwel elke Zzp'er – maar in m'n nieuwe jas, neem ik het risico en stap ik in de trein. Ik ben benieuwd waar de reis naartoe leidt en welke verhalen ik onderweg tegenkom.

Eric van Berkel

's-Hertogenbosch, januari 2019.